

ad stk. 2, nr. 16. Ifølge den hidtil gældende praksis indenfor fabriktilsynet har virksomheder haft adgang til at arbejde et stykke ind i søndagsdøgnet natten mellem lørdag og søndag, dog længst til det tidspunkt, der ligger 24 timer forud for arbejdet påbegyndelse mandag morgen. På den anden side er visse virksomheder — som det allerede er nævnt — begyndt at arbejde før kl. 0 mandag morgen. Udvalget finder det rigtigst, at der skabes lovmedholdelighed for sådanne ordninger, og har derfor indsat en bestemmelse herom i § 34, stk. 2, som nr. 16.

Til § 35.

Svarer til lovforslagets § 37.

Denne paragraf, der indeholder bestemmelser om, i hvilket omfang socialministeren kan give dispensation fra søn- og helligdagsforbudet i § 34, stk. 1, har udvalget udvidet ved at gøre undtagelsen i punkt c mere omfattende og ved at tilføje et nyt punkt d. Man skal herom bemærke følgende:

ad punkt c. Det vil meget vel kunne ligge således i en virksomhed, at det teknisk set kun er nødvendigt at give søn- og helligdagsdispensation for et enkelt led i den samlede produktionsvirksomhed, men at det, hvis dispensationen ikke samtidig gives for andre led af produktionsvirksomheden, som står i direkte forbindelse med den del af produktionen, som dispensationen omfatter, vil medføre urimelige anlægs- eller driftsudgifter for virksomheden, f. eks. til indretning af lagerplads, som forholdene på stedet iøvrigt måske vanskeligt tillader indrettet. Man har derfor stillet forslag om, at der i et sådant tilfælde skal være adgang til at give dispensation også for de tilsluttede led i produktionen.

ad punkt d. Det vil endvidere kunne ligge således, at en dispensation for en mindre del af den samlede arbejderstab i en virksomhed vil kunne skabe muligheder for, at virksomhedens samlede produktion og beskæftigelse væsentligt forøges. Forsåvidt dette kan godtgøres overfor

socialministeren, finder udvalget det rimeligt at åbne denne adgang til at give en dispensation, som dog bør være tidsbegrænset under hensyn til, at forholdene vil kunne undergå forandringer. På den anden side bør dispensationen kunne fornyes.

Til § 36.

Svarer til lovforslagets § 38.

ad stk. 1. Lovforslaget bestemmer, at der skal gives arbejdere erstatningsfrihed for al den fritid, som de måtte miste ved søn- og helligdagsarbejde i henhold til de forudgående paragraffer. Udvalget har imidlertid anset det for nødvendigt at foreslå en begrænsning af denne bestemmelse, således at den kun giver ret til erstatningsfrihed for regelmæssigt søndagsarbejde. Det vil nemlig for en virksomhed være praktisk talt udelukket at give erstatningsfrihed for ethvert søndagsarbejde, idet det vil bryde produktionsgangen i virksomheden for meget, om en arbejder, der enkelte gange har arbejdet et antal timer om søndagen, skal tages ud af den normale produktion i et tilsvarende antal timer på en af ugens hverdage. Den således foretagne begrænsning af bestemmelsen må efter udvalgets opfattelse antages at kunne forenes med indholdet af den af Danmark ratificerede internationale konvention om en egentlig hviledag i industrielle virksomheder.

ad afsnit IV.

Barselhvile m. v.

Til § 37.

De deri indeholdte bestemmelser finder, som det fremgår af paragraffens bestemmelser, kun anvendelse indenfor det område, der fastlægges af forslagens § 1, stk. 1.

ad afsnit V.

Særlige bestemmelser angående børns og unges menneskers arbejde.

Det område, for hvilket dette afsnits bestemmelser — §§ 38—46 — skal have gyl-